

หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับวารสารภาษาปริทัศน์

การเสนอผลงานเพื่อตีพิมพ์

1. ผลงานที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์ต้องเป็นบทความวิจัย บทความวิชาการ บทความหนังสือ งานแปลทางวิชาการ และผลงานแบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ “การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ” และ “ภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ” ที่ไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน ทั้งนี้การพิจารณาผลงานเพื่อตีพิมพ์อยู่ในดุลยพินิจของกองบรรณาธิการ และผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิประจำวารสาร
2. ผลงานที่เสนอพิจารณาตีพิมพ์ ผู้เขียนสามารถเขียนเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษผู้เขียนต้องให้เจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และไวยากรณ์ก่อนส่งมาพิจารณา
3. ผลงานที่เสนอพิจารณาตีพิมพ์ควรมีความยาวไม่เกิน 20 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์ด้วย Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point
4. ผู้เขียนส่งต้นฉบับเป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ ที่มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อย่างละ 1 ชุด และ biodata กรณีมีผู้เขียนมากกว่า 1 คน ให้ระบุผู้รับผิดชอบบทความ (corresponding author) ด้วย ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เขียนชื่อแรก จากนั้นส่งต้นฉบับทาง
 - ทางระบบส่งต้นฉบับออนไลน์ทางเว็บไซต์ www.culi.chula.ac.th
 - ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมแนบไฟล์ต้นฉบับถึง pparitat@chula.ac.th
5. ผู้เขียนบทความควรใช้รูปแบบการเขียนบทความและสำนวนภาษาที่เหมาะสมกับลักษณะของบทความทางวิชาการที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป ไม่มีการคัดลอกผลงานผู้อื่น และมีการตรวจทานต้นฉบับแล้วเป็นอย่างดีทั้งด้านรูปแบบ การสะกด และไวยากรณ์
6. บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบรรณาธิการและกองบรรณาธิการ และสามารถตรวจสอบสถานะของบทความได้ที่ pparitat@chula.ac.th อย่างไรก็ตาม บทความที่แก้ไขต้นฉบับเสร็จเรียบร้อยแล้วอาจได้รับการพิจารณานำลงตีพิมพ์ก่อน
7. บทความที่ได้รับการตอบรับเพื่อตีพิมพ์ในวารสารภาษาปริทัศน์ สถาบันภาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว จะต้องไม่ปรากฏในสิ่งพิมพ์อื่นใดก่อนที่จะปรากฏในวารสารภาษาปริทัศน์สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8. กองบรรณาธิการจะส่งวารสารที่มีบทความของผู้เขียนตีพิมพ์ให้แก่ผู้เขียนจำนวน 1 ฉบับ หากผู้เขียนต้องการได้บทความที่ตีพิมพ์เพิ่มเติม สามารถดาวน์โหลดหรือสั่งซื้อได้ที่ หน้าเว็บไซต์ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (www.culi.chula.ac.th)
9. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารภาษาปริทัศน์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถือเป็นลิขสิทธิ์ของผู้เขียนบทความ และสถาบันภาษา ผู้ใดต้องการตีพิมพ์ซ้ำต้องได้รับอนุญาตจากผู้เขียนและสถาบันภาษาก่อน

การเรียงลำดับหัวข้อบทความวิจัย

ชื่อเรื่อง (ขีดขวา) Font Thai Sarabun ขนาด 16 Point / bold

ชื่อเรื่องควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ชื่อผู้เขียน (ขีดขวา) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point

พร้อมระบุสังกัด ด้วย Font Thai Sarabun ขนาด 12 Point

บทคัดย่อ (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

สรุปเนื้อหาของบทความให้ได้ใจความชัดเจน มีการสรุปสาระสำคัญของเรื่องโดยเฉพาะวัตถุประสงค์ วิธีการ และผลการวิจัย และต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 15 บรรทัด สำหรับบทคัดย่อภาษาอังกฤษผู้เขียนต้องตรวจสอบความถูกต้องทางไวยากรณ์และการใช้ภาษาก่อนส่งมาพิจารณา

คำสำคัญ (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 12 Point / bold

ระบุคำประมาณ 4 – 6 คำที่เป็นคำสำคัญของเนื้อหาและเหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูล

บทนำ (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

เป็นการอธิบายถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา และเหตุผลที่นำไปสู่การวิจัยมีข้อมูลทางวิชาการและวิจัยสนับสนุนหรือโต้แย้ง รวมถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และมีการระบุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัยอย่างชัดเจน

วิธีดำเนินการวิจัย (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยและแนวทางในการวิเคราะห์อย่างละเอียดและชัดเจน

ผลการวิจัย (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย การใช้ตารางหรือแผนภูมิไม่ควรเกิน 5 ตารางหรือแผนภูมิโดยมีการแปลความหมายและวิเคราะห์ผลที่ค้นพบอย่างชัดเจน มีการใส่เลขและชื่อกำกับแต่ละตาราง

อภิปรายผล (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

ตอบคำถามงานวิจัย เปรียบเทียบและตีความผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อธิบายข้อจำกัดของงานวิจัยและคำแนะนำสำหรับผู้สนใจทำวิจัยในศาสตร์หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง (กรุณาแยกส่วนของผลการวิจัยและอภิปรายผลออกจากกันเป็นสองส่วน)

สรุป (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

สรุปสาระสำคัญของผลการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่จะนำผลการวิจัยนั้นไปใช้ประโยชน์

เอกสารอ้างอิง (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 12 Point / bold

วารสารภาษาปริทัศน์ใช้รูปแบบการอ้างอิงของ APA (American Psychological Association)

การอ้างอิงในเนื้อหา ให้ใช้รูปแบบ ดังนี้

(ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, เลขหน้า)

ตัวอย่าง

(สุพัตน์ สุกมลสันต์, 2545, 45)

(Jeffries and McIntyre, 2010)

(Norgaard, Montoro, and Busse, 2010)

(Jeffries and McIntyre, 2010; Norgaard, Montoro, and Busse, 2010)

หมายเหตุ: ในแต่ละหัวข้อหลักอาจมีการแบ่ง เป็นหัวข้อย่อยๆ ได้ แต่ทั้งนี้ หัวข้อย่อย ต้องมีระดับหัวข้อ (levels of heading) ไม่ตรงกับหัวข้อหลัก

ตัวอย่าง

บทนำ <-- หัวข้อหลัก

วัตถุประสงค์ <-- หัวข้อย่อย

.....

วิธีดำเนินการวิจัย <-- หัวข้อหลัก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง <-- หัวข้อย่อย

.....

เครื่องมือ

.....

วิธีการเก็บข้อมูล

.....

ผลการวิจัย <-- หัวข้อหลัก

อภิปรายผล <-- หัวข้อหลัก

การเรียงลำดับหัวข้อบทความวิชาการ

ชื่อเรื่อง (ขีดขวา) Font Thai Sarabun ขนาด 16 Point / bold

ชื่อเรื่องควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ชื่อผู้เขียน (ขีดขวา) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

พร้อมระบุสังกัด ด้วย Font Thai Sarabun ขนาด 12 Point

บทคัดย่อ (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

สรุปเนื้อหาของบทความให้ได้ใจความชัดเจน มีการสรุปสาระสำคัญของเรื่องโดยเฉพาะ วัตถุประสงค์ วิธีการ และผลการวิจัย และต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 15 บรรทัด

คำสำคัญ (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 12 Point / bold

ระบุค่าประมาณ 4 - 6 คำที่เป็นคำสำคัญของเนื้อหาเหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูล

บทนำ(ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นและเนื้อหา รวมทั้งระบุถึงขอบเขตเนื้อหา วัตถุประสงค์หรือคำถามในการศึกษาค้นคว้าของบทความวิชาการ

เนื้อหา

หัวข้อ (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

เป็นส่วนหลักของเนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นออกเป็นเรื่องย่อย ๆ และมีการจัดเรียงลำดับเป็นหัวข้อตามรายละเอียดของเนื้อหา

สรุป (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

เป็นการสรุปเนื้อหาอย่างชัดเจนและกระชับ มีการตอบคำถามที่ตั้งไว้และอภิปรายถึงผลดี/ผลเสีย คำแนะนำ วิธีการแก้ปัญหา ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและงานวิจัยด้านภาษาอังกฤษ หรือข้อจำกัดต่างๆ

เอกสารอ้างอิง (ขีดซ้าย) Font Thai Sarabun ขนาด 14 Point / bold

เขียนบรรณานุกรมในรูปแบบ APA (American Psychological Association)

หมายเหตุ เอกสารอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบดังนี้

หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อหนังสือ**(ตัวหนา). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

Hogue, A. (2008). **First Steps in Academic Writing**. New York: Pearson Education.

บทความจากวารสาร

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. **ชื่อวารสาร**(ตัวหนา), ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าที่อ้างอิง.

ตัวอย่าง

Hulstijn, J. H. (1993). When Do Foreign-Language Readers Look Up the Meaning of Unfamiliar Words? The Influence of Task and Learner Variables. *The Modern Language Journal*, 77(2). 139-147.

บทความจากหนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อผู้แต่ง **ชื่อหนังสือ(ตัวหนา)**, เลขหน้าที่อ้างอิงถึง. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

Trenkic, D. (2002). Form-meaning connections in the acquisition of English articles. In S. Foster-Cohen, T. Ruthenberg and M. Poschen (Eds), **EUROSLA yearbook** (pp. 115-33). Amsterdam: John Benjamins.

Prévost, P. and White, L. (1999). Finiteness and variability in SLA: more evidence for missing surface inflection. In A. Greenhwel, H. Littlefield and C. Tano (Eds), **BUCLD 23: Proceedings of the annual Boston University conference on language development** (pp. 575-86). Somerville, MA: Cascadilla Press.

วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์(ตัวหนา)**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต/ดุษฎีบัณฑิต. ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานสำหรับนิสิตนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

เว็บเพจ

ชื่อผู้แต่งหรือหน่วยงานเจ้าของเว็บไซต์. (ปีที่จัดทำ). ชื่อเรื่อง(ตัวหนา). ค้นจาก (ชื่อ website) เมื่อวันที่ เดือน ปี.

ตัวอย่าง

Wiersema, N. (2002). How does Collaborative Learning Actually Work in a Classroom and How do Students React to It? A Brief Reaction. Retrieved from: http://www.lgu.ac.uk/deliberations/collab_learning/wiersema.html. On March 11, 2010.

การระบุเลข DOI

ตัวอย่าง

Hudson Kam, C. L., & Newport, E. L. (2009). Getting it right by getting it wrong: When learners change languages. *Cognitive Psychology*, 59(1):30-66. doi:10.1016/j.cogpsych. 20 09.01.001